

Sygn. akt III KKN 198/99

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Stanisław Zabłocki

Sędziowie SN: Ewa Strużyna

Feliks Tarnowski (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2001 r.

sprawy **S. M.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 272 kk oraz z art. 270 § 1 kk

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść oskarżonego – (...)

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 8 października 1998 r., sygn. II K (...)

działając na podstawie art. 535 § 3 kpk

I. uznaje kasację za oczywiście zasadną,

II. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

S. M. oskarżony został o przestępstwa:

- I. z art. 11 § 1 kk w zw. z art. 267 kk z 1969 r. polegające na tym, że:
„w dniu 22 stycznia 1998 r. w B. poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Referatu Komunikacji usiłował wyłudzić poświadczenie nieprawdy w postaci nowego blankietu prawa jazdy z uprawnieniami do kierowania pojazdami, do których nie posiadał kwalifikacji, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął na skutek dokonania stosownych sprawdzeń”,
- II. z art. 265 § 1 kk z 1969 r. polegające na tym, że:
„w 1991 r. w miejscowości T., przerobił prawo jazdy Nr (...) wydane na nazwisko H. S. poprzez wklejenie swego zdjęcia i wpisanie swoich danych personalnych, które następnie używał jako autentyczne do stycznia 1998 r.”.

Prokurator w akcie oskarżenia wskazał, iż sprawa podlega rozpoznaniu w postępowaniu zwyczajnym.

Sąd Rejonowy w S. w składzie jednoosobowym rozpoznał w dniu 8 października 1998 r. sprawę w postępowaniu zwyczajnym i wydał wyrok, którym uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i skazał go: za czyn opisany w pkt. I aktu oskarżenia – na podstawie art. 13 § 1 w zw. z art. 272 kk z 1997 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn opisany w pkt. II aktu oskarżenia na podstawie art. 270 § 1 kk z 1997 r. na karę

6 m-cy pozbawienia wolności. Na mocy art. 85 i 86 § 1 kk Sąd wymierzył karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony procesowe i uprawomocnił się w pierwszej instancji w dniu 15 października 1998 r.

Wyrok ten na korzyść S. M. zaskarżył kasacją Prokurator Generalny **zarzucając** rażące naruszenie art. 28 § 1 kpk polegające na rozpoznaniu sprawy w postępowaniu zwyczajnym i wydaniu wyroku w składzie jednoosobowym, zamiast w składzie jednego sędziego i dwóch ławników.

Wskazując na powyższy zarzut **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, bowiem zaskarżony wyrok istotnie zapadł z rażącą obrazą przepisu art. 28 § 1 kpk i z tego powodu winien być uchylony. Niewątpliwie sprawa przeciwko S. M. podlegała rozpoznaniu w postępowaniu zwyczajnym, na co zresztą wskazał prokurator w akcie oskarżenia.

Właściwym składem dla postępowania zwyczajnego jest jeden sędzia i dwóch ławników, stosownie do unormowania art. 28 § 1 kpk, obowiązującego od dnia 1 września 1998 r. oraz w czasie orzekania przez Sąd Rejonowy w S..

Tymczasem sąd ten rozpoznał niniejszą sprawę w postępowaniu zwyczajnym (brak jest postanowienia o zmianie trybu), w składzie jednoosobowym i mimo, że sąd był nienależycie obsadzony, wydał wyrok, naruszając w sposób rażący wyżej powołany przepis procesowy, co w konsekwencji stanowi bezzwzględną przyczynę odwoławczą przewidzianą w art. 439 § 1 pkt 2 kpk.

Stwierdzenie tego uchybienia w pełni uzasadnia uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania w składzie właściwym dla obowiązującego trybu postępowania.